

STAATSCOURANT

Officiële uitgave van het Koninkrijk der Nederlanden sinds 1814.

Nr. 3377

10 februari

2015

Advies Raad van State betreffende het besluit houdende wijziging van het Zorgindicatiebesluit in verband met de indicatiestelling voor personen die niet in Nederland wonen

Nader Rapport

Kenmerk 345956-118495-Z
Den Haag, 28 maart 2014

Aan de Koning

Nader rapport inzake het ontwerp van een algemene maatregel van bestuur, houdende wijziging van het Zorgindicatiebesluit in verband met de indicatiestelling voor personen die niet in Nederland wonen

Blijkens de mededeling van de Directeur van Uw Kabinet van 4 december 2013, no. 2013002506, machtigde Uwe Majesteit de Afdeling advisering van de Raad van State haar advies inzake het bovenvermelde ontwerp van een algemene maatregel van bestuur rechtstreeks aan mij te doen toekomen. Dit advies, gedateerd 24 januari 2014, no. No.W13.13.0437/III, bied ik U hierbij aan.

De Afdeling advisering onderschrijft de strekking van het ontwerpbesluit, maar maakt opmerkingen over de grondslag voor de bevoegdheid van het CIZ om in het buitenland wonende zorgvragers op te roepen voor onderzoek en over de geldigheidsduur van het indicatiebesluit. Zij is van oordeel dat in verband daarmee enige aanpassing van het ontwerpbesluit wenselijk is.

1. Onderzoek in persoon

De Afdeling concludeert dat artikel 9a, vierde lid, van de AWBZ geen toereikende grondslag bevat voor de in het ontwerpbesluit opgenomen bevoegdheid om verzekerden op te roepen voor onderzoek. Het advies van de Afdeling om de inwerkingtreding van het voorgestelde artikel 4, derde lid, Zorgindicatiebesluit uit te stellen tot alsnog is voorzien in een wettelijke delegatiegrondslag voor dit artikel, heeft mij bij nadere overweging aanleiding gegeven om deze bevoegdheid uit het ontwerpbesluit te schrappen. Daaraan liggen de volgende redenen ten grondslag.
Ten eerste bevat het Zorgindicatiebesluit geen gelijkluidende verplichting voor AWBZ-verzekerden. Hoewel aanvullende informatie ten behoeve van de indicatiestelling bij AWBZ-verzekerden doorgaans makkelijker te verkrijgen is, bijvoorbeeld door middel van een huisbezoek door een medewerker van het CIZ, acht ik een verzoek tot het verschijnen in persoon bij het CIZ voor de categorie personen die niet in Nederland woont bij nader inzien niet proportioneel. Er zijn minder vergaande wijzen denkbaar om informatie te verkrijgen die nodig is om tot een indicatiebesluit te komen, zoals telefonisch contact of het stellen van nadere schriftelijke vragen.
Verder kan het CIZ ervoor kiezen om, indien er na het inwinnen van nadere informatie onduidelijkheid blijft over de exacte omvang van de zorgbehoefte, een indicatiebesluit te nemen met een geldigheid van enkele weken en de zorgbehoefte van betrokkene nader vast te stellen zodra de betreffende persoon in Nederland is. Op basis van daarvan kan vervolgens een nieuw indicatiebesluit worden genomen.

Gezien het voorgaande is er geen aanleiding meer om, zoals de Afdeling adviseert, in de toelichting nader in te gaan op de vraag in welke gevallen er aanleiding bestaat om een dergelijk nader onderzoek te doen plaatsvinden.

2. Geldigheidsduur van het indicatiebesluit

De Afdeling concludeert dat uit de toelichting niet duidelijk wordt of grensarbeiders en hun gezinsleden na het verlopen van de geldigheidsduur van het indicatiebesluit nog een beroep kunnen doen op bijvoorbeeld ambulante AWBZ-zorg zonder naar Nederland te hoeven verhuizen of dat dan opnieuw een indicatie kan worden aangevraagd. In dat kader stelt de Afdeling, mede tegen de achtergrond van de maximale geldigheidsduur van indicatiebesluiten voor in Nederland wonende verzekerden van maximaal 15 jaar, de vraag hoe de maximale geldigheidsduur van een indicatiebesluit voor deze categorieën personen zich verhoudt tot het in artikel 4 van Verordening (EG) Nr. 883/2004 neergelegde beginsel van gelijke behandeling.

Naar aanleiding van het advies van de Afdeling om in de toelichting op deze punten in te gaan en zo nodig het ontwerpbesluit aan te passen is de toelichting aangevuld.

3. Redactionele kanttekeningen

Aan de redactionele kanttekeningen van de Afdeling is aandacht besteed. Daarbij wordt opgemerkt dat het niet noodzakelijk is om in artikel 4 te regelen vanaf welk tijdstip wijzigingen in de coördinatieverordening doorwerken in het besluit, omdat Europese verordeningen rechtstreeks werking hebben en er in voorkomend geval (bijvoorbeeld bij wijzigingen van de verordening met betrekking tot de omvang van dit recht op zorg) vlot in een aanpassing van het Zorgindicatiebesluit kan worden voorzien.

Ik moge U hierbij het gewijzigde ontwerp-besluit en de gewijzigde nota van toelichting doen toekomen en U verzoeken overeenkomstig dit ontwerp te besluiten.

De Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport,
M.J. van Rijn.

Advies Raad van State

No. W13.13.0437/III
's-Gravenhage, 24 januari 2014

Bij Kabinetsmissive van 4 december 2013, no.2013002506, heeft Uwe Majesteit, op voordracht van de Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, bij de Afdeling advisering van de Raad van State ter overweging aanhangig gemaakt het ontwerpbesluit houdende wijziging van het Zorgindicatiebesluit in verband met de indicatiestelling voor personen die niet in Nederland wonen, met nota van toelichting.

In het ontwerpbesluit wordt het Centrum indicatiestelling zorg (hierna: CIZ) aangewezen als het indicatieorgaan, bedoeld in artikel 9a van de Algemene wet bijzondere ziektekosten (hierna: de AWBZ), voor personen die niet in Nederland wonen, maar tijdens hun verblijf in Nederland aanspraak hebben op AWBZ-zorg. Thans is voor deze groep verzekerden geen indicatieorgaan aangewezen, maar wordt deze taak in de praktijk verricht door een door de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport aangewezen zorgverzekeraar.

De Afdeling advisering onderschrijft de strekking van het ontwerpbesluit, maar maakt opmerkingen over de grondslag van de bevoegdheid van het CIZ om in het buitenland wonende zorgvragers op te roepen voor onderzoek en over de geldigheidsduur van het indicatiebesluit. Zij is van oordeel dat in verband daarmee enige aanpassing van het ontwerpbesluit wenselijk is.

1. Onderzoek in persoon

a. Ingevolge het in het ontwerpbesluit opgenomen artikel 4, derde lid, van het Zorgindicatiebesluit kan het indicatieorgaan een in het buitenland wonende zorgvrager verzoeken zich ten behoeve van het onderzoek in persoon te melden, indien daartoe aanleiding bestaat. De daaraan verbonden reis- en verblijfskosten zijn voor rekening van de zorgvrager, aldus de tweede volzin van dat lid. Volgens de (artikelsgewijze) toelichting wordt het redelijk geacht deze kosten voor rekening van de betrokkene zelf te doen komen, aangezien het een wens – en geen noodzaak of verplichting – van betrokkene is om in Nederland een verstrekking in te roepen.
De bevoegdheid om de verzekerde voor nader onderzoek op te roepen wordt in het ontwerpbesluit gebaseerd op artikel 9a, vierde lid, van de AWBZ. Op grond hiervan kunnen bij of krachtens algemene maatregel van bestuur aan de indicatieorganen werkzaamheden worden opgedragen die verband houden met de taken die bij de AWBZ zijn opgedragen. Naar het oordeel van de Afdeling bevat deze bepaling geen grondslag voor een bevoegdheid om in het buitenland wonende verzekerden op te roepen voor onderzoek.[1]
De Afdeling concludeert dan ook dat artikel 9a, vierde lid, van de AWBZ geen toereikende grondslag bevat voor de in het ontwerpbesluit opgenomen bevoegdheid om verzekerden op te roepen voor onderzoek. Zij adviseert om de inwerkingtreding van het voorgestelde artikel 4, derde lid, Zorgindicatiebesluit uit te stellen tot alsnog is voorzien in een wettelijke delegatiegrondslag voor dit artikel.
Onverminderd het voorgaande merkt de Afdeling nog het volgende op.

b. Uit de toelichting wordt niet duidelijk in welke gevallen er aanleiding bestaat om zo'n nader onderzoek te doen plaatsvinden. Evenmin wordt duidelijk of verzekerden verplicht worden om uitsluitend voor dit onderzoek vanuit het buitenland naar Nederland te reizen of dat het mogelijk is om in opdracht van het CIZ aanvullend onderzoek in de woonplaats van de verzekerde in het buitenland te laten verrichten. Daarbij is van belang dat de indicatiestelling voor buitenlandse verzekerden volgens de toelichting zoveel mogelijk moet plaatsvinden volgens de systematiek en de werkwijze bij de indicatiestelling voor inwoners van Nederlandse gemeenten. Het Zorgindicatiebesluit bevat thans echter geen mogelijkheid om in Nederland wonende verzekerden op te roepen voor nader onderzoek. Dit roept de vraag op waarom thans alleen voor verzekerden in het buitenland de genoemde bepaling wordt voorgesteld.
De Afdeling adviseert in de toelichting op bovenstaande punten in te gaan.

2. Geldigheidsduur van het indicatiebesluit

Ingevolge artikel 4, tweede lid, van het in het ontwerpbesluit opgenomen Zorgindicatiebesluit heeft het indicatiebesluit een maximale geldigheidsduur van zes maanden welke eenmalig kan worden verlengd met maximaal zes maanden. Volgens de (artikelsgewijze) toelichting zal een verdragsgerechtigde die daarna nog aanspraak wil maken op een AWBZ-verstrekking doorgaans kunnen worden aangemerkt als ingezetene en daarmee verzekerd worden ingevolge de AWBZ.

---

[1] Zie onder meer Kamerstukken II 1995/96, 24 606, nr. 3, blz. 5–6.

Volgens (het algemeen deel van) de toelichting vallen ook grensarbeiders en hun gezinsleden onder de werking van dit besluit. Het valt niet uit te sluiten dat deze verzekerden langer dan een jaar een beroep moeten doen op een AWBZ-voorziening (bijvoorbeeld ambulante zorg). Uit de toelichting wordt niet duidelijk of deze categorieën verzekerden na een jaar nog aanspraak kunnen maken op ambulante AWBZ-zorg zonder naar Nederland te moeten verhuizen of dat dan opnieuw een indicatie kan worden aangevraagd. Indien deze categorie verzekerden na een jaar geen aanspraak meer kan maken op zo'n AWBZ-voorziening, is de vraag aan de orde hoe deze maximale geldigheidsduur zich verhoudt tot het in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 883/2004 (hierna: de coördinatieverordening) opgenomen beginsel van gelijke behandeling.[2] Ook als deze verzekerden na een jaar een nieuwe indicatie kunnen aanvragen, blijft deze vraag relevant, omdat de maximale geldigheidsduur van indicatiebesluiten voor in Nederland wonende verzekerden vijftien jaar bedraagt.[3]

De Afdeling adviseert in de toelichting op het vorenstaande in te gaan en zo nodig het ontwerpbesluit aan te passen.

3. De Afdeling verwijst naar de bij dit advies behorende redactionele bijlage.

De Afdeling advisering van de Raad van State geeft U in overweging in dezen een besluit te nemen, nadat met het vorenstaande rekening zal zijn gehouden.

De vice-president van de Raad van State,
J.P.H. Donner.

[2] Verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de coördinatie van sociale zekerheidsstelsels (PB 2004 L 166).

[3] Artikel 15, tweede lid van het Zorgindicatiebesluit jo. artikel 1, eerste lid, van de Zorgindicatieregeling.

Redactionele bijlage bij het advies van de Afdeling advisering van de Raad van State betreffende no. W13.13.0437/III

- In artikel 4 regelen vanaf welk tijdstip wijzigingen in de coördinatieverordening doorwerken in het besluit.
- In artikel 4, eerste lid, tevens verwijzen naar de overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap, haar lidstaten en de Zwitserse Bondsstaat over het vrije verkeer van personen.

Tekst zoals toegezonden aan de Raad van State: Besluit van ...., houdende wijziging van het Zorgindicatiebesluit in verband met de indicatiestelling voor personen die niet in Nederland wonen

Wij Willem-Alexander, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, van 29 november 2013, kenmerk 171499-113456-Z;

Gelet op artikel 9a, vierde lid, van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten;

De Afdeling advisering van de Raad van State gehoord (advies van ...., nr. .....);

Gezien het nader rapport van ...., nr. .....);

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Het Zorgindicatiebesluit wordt als volgt gewijzigd:

A

Na artikel 3 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 4

1. Het indicatieorgaan stelt met een indicatiebesluit de aanspraak op zorg als bedoeld in artikel 2 vast voor in het buitenland wonende personen die verzekerd zijn of met toepassing van Verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van sociale zekerheidsstelsels dan wel toepassing daarvan krachtens de overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte of een verdrag inzake sociale zekerheid tijdens een verblijf in Nederland recht hebben op verstrekkingen overeenkomstig de Nederlandse wetgeving.

2. Het indicatiebesluit houdt rekening met de verwachte verblijfsduur van de zorgvrager in Nederland en heeft een maximale geldigheidsduur van zes maanden, welke eenmalig kan worden verlengd met maximaal zes maanden.

3. Indien daartoe aanleiding bestaat, verzoekt het indicatieorgaan de zorgvrager zich ten behoeve van het onderzoek in persoon te melden. De daaraan verbonden reis- en verblijfskosten zijn voor rekening van de zorgvrager.

ARTIKEL II

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst en werkt, met uitzondering van artikel 4, derde lid, terug tot en met 1 januari 2013.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

De Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport,

NOTA VAN TOELICHTING

Algemeen

Dit besluit wijzigt het Zorgindicatiebesluit in verband met een uitbreiding van de werkzaamheden die worden opgedragen aan het indicatieorgaan als bedoeld in artikel 9a, van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (hierna: AWBZ).

Op grond van artikel 9b AWBZ bestaat slechts aanspraak op AWBZ-zorg indien het indicatieorgaan heeft besloten dat een persoon hierop is aangewezen. Ingevolge artikel 9a AWBZ worden inwoners van een Nederlandse gemeente geïndiceerd door het indicatieorgaan dat door de gemeente is aangewezen.
Het Centrum Indicatiestelling Zorg (hierna: CIZ) is door alle gemeenten aangewezen om die rol van onafhankelijk indicatieorgaan te vervullen.

Er zijn echter ook personen die niet in Nederland wonen maar niettemin aanspraak kunnen hebben op AWBZ-zorg bij een verblijf in Nederland. Het gaat om AWBZ-verzekerden die in Nederland werken maar in een ander land wonen (m.n. grensarbeiders) en personen die niet AWBZ-verzekerd zijn maar op grond van Verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van het sociale zekerheidsstelsel (hierna: de Verordening) of een in door Nederland met een of meer staten gesloten verdrag betreffende de sociale zekerheid recht hebben op verstrekkingen volgens de Nederlandse wetgeving gedurende een tijdelijk verblijf in Nederland. Voor hen is op dit moment de indicatiestelling niet afdoende geregeld.

Bij gebrek aan een ter zake strekkende regeling wordt momenteel een noodmaatregel toegepast waarbij de personen een medische indicatie kunnen opsturen die door Agis, de zorgverzekeraar die door de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport als ‘orgaan van tijdelijk verblijf’ belast is met het organiseren van de zorg voor deze personen tijdens een verblijf in Nederland, wordt beoordeeld.

Naar aanleiding van een tweetal ontwikkelingen is besloten de indicatiestelling voor ‘buitenlandgevallen’ expliciet in het Zorgindicatiebesluit vast te leggen. Allereerst heeft de Nationale Ombudsman naar aanleiding van een klacht betreffende het proces inzake de indicatiestelling voor Nederlanders die in het buitenland wonen, geconcludeerd dat het vereiste van goede samenwerking tussen overheidsorganen bij het vervullen van hun taken bij deze categorie van indicatiestelling niet goed wordt toegepast.
Daarnaast is sinds 1 mei 2010 als gevolg van de inwerkingtreding van de Verordening de groep van personen die bij (tijdelijk) verblijf in Nederland in aanmerking kunnen komen voor AWBZ-zorg ten laste van Nederland, uitgebreid met personen (en hun gezinsleden) die elders in Europa wonen en in hun woonland recht hebben op een Nederlands pensioen of uitkering. Dit heeft in de jaren erna geleid tot een toename van het aantal personen dat gebruik maakt van zorg in Nederland. Naar aanleiding van het rapport van de Ombudsman van 21 april 2011 betreffende een klacht over het Centrum Indicatiestelling zorg werd het nodig geacht een orgaan structureel en specifiek aan te wijzen voor de indicatiestelling van de buitenlandgevallen. Omdat het CIZ de indicatiestelling voor de AWBZ verzorgt voor iedereen die in Nederland woont wordt het ook beschouwd als de geëigende instantie om voor de ‘buitenlandgevallen’ de indicatiestelling te gaan verzorgen. De aanwijzing van het CIZ betekent ook in regelgevend opzicht dat duidelijk wordt vastgelegd in welke gevallen een indicatiestelling voor AWBZ-zorg bij tijdelijk verblijf kan worden verstrekt. Verder brengt de aanwijzing van het CIZ mee dat de indicatiestelling voor ‘buitenlandgevallen’ – in tegenstelling tot de werkmethode van Agis – een publiekrechtelijke, voor bezwaar en beroep vatbare, beslissing is.

Op basis van artikel 9a, eerste lid, van de AWBZ is voornoemd indicatieorgaan al belast met de beoordeling van aanvragen voor indicatiestelling die betrekking hebben op inwoners van een Nederlandse gemeente. Hieraan wordt toegevoegd de beoordeling van aanvragen voor indicatiestelling voor personen die met toepassing van de Verordening of de sociale zekerheidsverdragen bij een (tijdelijk) verblijf in Nederland recht hebben op verstrekkingen en voor AWBZ-verzekerden die niet in Nederland wonen. De indicatiestelling vindt plaats op de wijze zoals geregeld in de Nederlandse sociale ziektekostenverzekeringen. Dat betekent in het geval van de aanspraak op AWBZ-zorg dat, net als voor in Nederland wonend AWBZ-verzekerden, de aanspraak op en omvang van de zorg wordt vastgesteld door middel van een indicatiebesluit.

Concreet gaat het om de volgende categorieën personen:
- in Nederland werkende maar in het buitenland wonende werknemers (bijv. grensarbeiders en in het buitenland gedetacheerden). Deze personen zijn AWBZ-verzekerd:
- hun gezinsleden (niet AWBZ-verzekerd);
- buitenlands verzekerden die tijdelijk in Nederland verblijven (niet AWBZ-verzekerd);

- in het buitenland wonende personen met een Nederlands pensioen of uitkering en hun gezinsleden (niet AWBZ-verzekerd).

Personen die in het buitenland wonen en naar Nederland willen remigreren, behoren niet tot de doelgroep. Hierbij gaat het immers om een situatie van vestiging en niet van tijdelijk verblijf waarin men gebruik wil maken van AWBZ-zorg in Nederland. Voor die personen geldt de reguliere indicatiestelling.

Voor de toegang tot AWBZ-zorg in Nederland is noodzakelijk dat de zorgbehoefte wordt vastgesteld door een onafhankelijke indicatiestelling. De inhoud, omvang en reikwijdte van de AWBZ-aanspraken wordt geregeld in het Besluit Zorgaanspraken AWBZ.
De indicatiestelling dient zoveel mogelijk plaats te vinden volgens de systematiek en de werkwijze waarop de indicatiestelling thans plaatsvindt voor de inwoners van de Nederlandse gemeenten, zoals geregeld in het Zorgindicatiebesluit. Ook het afwegingskader uit de Beleidsregels indicatiestelling AWBZ is op deze gevallen zoveel mogelijk van toepassing, zoals de weging of er voorliggende voorzieningen zijn waarop betrokkene een beroep kan doen. Verder dient het CIZ ervoor zorg te dragen dat de indicatiestelling goed aansluit op de beoordeling van de rechten aan de hand van de Verordening resp. de verdragen door Agis. Deze afstemming tussen indicatie en aanspraak verricht het CIZ overigens ook voor reguliere AWBZ-verzekerden.

Financiële gevolgen

Uit de uitvoeringstoets die het CIZ heeft uitgebracht met betrekking tot deze nieuwe taak komt naar voren dat de taakuitbreiding van het CIZ gepaard gaat met een toename in de uitvoeringskosten van de totale instellingssubsidie die het CIZ ontvangt ten behoeve van de indicatiestellingstaak. Naar verwachting zal het gaan om ca. 600 gevallen op jaarbasis, hetgeen een structurele toename betekent van het budget van maximaal € 100.000,–. Deze kosten zullen in het geval van buitenlandse verzekerden die tijdelijk in Nederland verblijven worden doorberekend aan de buitenlandse verzekeringsinstelling. Hiervoor wordt het automatiseringssysteem van het CIZ aangepast.

Regeldruk

Het onderhavige besluit heeft geen regeldrukgevolgen voor de burger en het bedrijfsleven. Het CIZ hanteert voor de aanvraag en het indicatiebesluit, met in begrip van de wijze van communicatie naar zorgkantoren en zorgverleners een soortgelijke werkwijze als in de oude situatie door Agis is gehanteerd.

Artikelsgewijs

Artikel I

Het indicatieorgaan wordt aangewezen als de instantie die indicaties stelt voor de aanspraak op AWBZ-zorg bij een tijdelijk verblijf in Nederland voor in het buitenland wonende maar in Nederland werkende werknemers, hun gezinsleden, pensioengerechtigden en hun gezinsleden en voor buitenlands verzekerden die tijdelijk in Nederland verblijven.
Door middel van het indicatiebesluit stelt het CIZ vast of er aanspraak bestaat op de zorg genoemd in artikel 2 Zorgindicatiebesluit.

In situaties waarin spoedige verlening van zorg redelijkerwijs nodig is, zoals bij vakantiegangers, stelt het CIZ binnen twee weken nadat de aanvraag is ingediend, een indicatiebesluit vast. Deze mogelijkheid is reeds opgenomen in artikel 12 Zorgindicatiebesluit. Ook bij onduidelijkheid of twijfel over de betrouwbaarheid van de medische informatie uit het buitenland ten behoeve de indicatiestelling, kan het CIZ ingeval van een noodsituatie ervoor kiezen om een indicatie voor twee weken te geven en vervolgens in Nederland te bezien hoe de (medische) situatie van betrokkene feitelijk is.
In alle andere gevallen dient de indicatiestelling door het CIZ op grond van artikel 12 Zorgindicatiebesluit binnen zes weken nadat de aanvraag is ingediend, te worden vastgesteld.

Bij de indicatiestelling wordt zoveel mogelijk rekening gehouden met de verblijfduur in Nederland en het indicatiebesluit zal een maximale geldingsduur van zes maanden hebben. Het kan eenmalig worden verlengd tot maximaal een jaar, inclusief de periode van het oorspronkelijke indicatiebesluit. Een verdragsgerechtigde die daarna nog aanspraak wil maken op een AWBZ-verstrekking, kan in beginsel niet meer worden geacht tijdelijk in Nederland te verblijven en zal doorgaans kunnen worden aangemerkt als ingezetene. Dat heeft tot gevolg dat hij verzekerd wordt ingevolgde de AWBZ en verzekeringsplichtig wordt ingevolge de Zorgverzekeringswet. De (nieuwe) indicatiestelling dient dan te worden gebaseerd op zijn status als AWBZ-verzekerde.

Zo nodig kan het CIZ een persoon die een indicatie aanvraagt voor AWBZ-zorg in Nederland opdragen zich in persoon te melden. In overweging nemende dat het een wens van betrokkene is om in Nederland een verstrekking in te roepen, en geen noodzaak of verplichting, wordt het redelijk geacht de kosten van de reis en het verblijf ten behoeve van de indicatiestelling voor rekening van betrokkene zelf te doen komen.

In het indicatiebesluit geeft het CIZ aan of en op welke vorm(en) van zorg als bedoeld in artikel 2 van het Zorgindicatiebesluit de zorgaanvrager voor de betreffende periode is aangewezen.

Artikel II

Er wordt geen minimale invoeringstermijn van twee maanden gehanteerd voor deze wijziging van het Zorgindicatiebesluit omdat vertraagde inwerkingtreding de mogelijke onduidelijkheid bij belanghebbenden over de instantie waar ze een indicatiestelling voor AWBZ-zorg bij tijdelijk verblijf kunnen aanvragen en in welke gevallen, onnodig in stand houdt.

Het CIZ voert de nieuwe taak op verzoek van het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, vooruitlopend op de formalisering, al vanaf 1 januari 2013 uit. Alle betrokken partijen zijn hierover geïnformeerd. Zij hebben aangegeven uitvoeringstechnisch geen problemen te zullen ondervinden met de invoering van de maatregel per 1 januari 2013. Het besluit zal daarom met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2013 in werking treden, met uitzondering van de mogelijkheid voor het CIZ om de te indiceren persoon voor eigen rekening naar Nederland te laten komen voor zijn indicatie. Deze bepaling treedt in werking op de dag na publicatie van dit besluit in het Staatsblad.

De Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport,